

[M. Simonsen.]

har været Tilfældet, er det ikke helt rigtigt, maaske knap nok forsvarligt, at lade det glide hen, uden at det undersøges ved Domstolene, om ikke der eksisterer en saadan Ret, der afgør Spørgsmaalet paa en naturlig og fornuftig Maade. Der kan jo opstaa en anden Form for Trafik, hvor det kan betale sig for private at genere Statsbanerne ved at iværksætte et eller andet ved Store Bælt. Det var dog vist rart for en anden Gangs Skyld at have fastslaaet, hvorvidt Statsbanerne har Ene-ret, hvorvidt de har faaet noget for de 40 000 Rigsdaler.

Jeg mener, at de har faaet et faktisk Monopol, som staar ved Magt den Dag i Dag, og det er altsaa det, Domstolene skulde afgøre. Staten kan jo faa sin Proces i det Tilfælde til Indkøbspris, og i mange andre Tilfælde sætter Statsmyndighederne Retsvæsenet og Domstolene i Bevægelse for meget mindre, hvad jeg straks skal nævne et Eksempel paa.

Dette Eksempel vedrører Hotelkontrollen, saaledes som den nu er etableret. Det er en omstændelig Historie at faa Logi paa et Hotel nu om Stunder, der skal udfærdiges vidtløftige Attester og Papirer, og Værterne er instrueret paa det strengeste for at opretholde denne Hotelkontrol. Jeg ved ikke, hvad al denne Strenghed skal til, jeg fatter ikke, hvilken Mening der kan være i, at f. Eks. en Rigsdagsmand, der kommer til et Hotel, ikke maa skrive f. Eks.: Petersen, Folketingsmand, Skanderborg; det var sikkert fuldt betryggende, men det kan man altsaa ikke, alle Fornavne helt ud skal med, Forbogstaverne er ikke en Gang tilstrækkelige. Der er et helt stort Skema med Opholdssted, Fødested og Fødselsaar, der skal udfyldes saa omstændeligt, som var det en Person, der skulde i Tugthuset.

Denne Omstændelighed kan kun irritere og forulempe, og den skaffer Gæsterne og Værterne i Hotellerne Ubehageligheder. Den gavner ikke det mindste; det forlanges jo dog ikke, at man skal møde med Politipas eller Daabsattest eller Fødselsattest, og naar det ikke forlanges, kan Værterne jo ikke vide, om vedkommende skriver rigtigt eller galt, og de Folk, der er lidt anløbne eller har en daarlig Samvittighed, vil altid vide at hjælpe sig, de vil angive et eller andet fingeret Navn og fingerede Data i det hele taget; det faar vi saa ofte oplyst gennem Politiefterretningerne.

Men Myndighederne er meget strenge,

hvad jeg gerne vil nævne et Eksempel paa. Der er Tale om en Mand fra Aarhus, som rejste herover til København og boede paa et Hotel i en Maanedstid, medens han søgte Beskæftigelse og naturligvis ogsaa saa sig om efter en Bolig. I den Maaned forefaldt Folketællingen. Værten sørgede for, at den paagældende blev opført baade paa Statens Folketællingsliste og paa Kommunens Folketællingsliste. Nogen Tid efter kom Politiet og forlangte, at Værten skulde erlægge en Bøde paa 10 Kr. for at have forsømt at anmelde denne Gæst til Folkeregisteret her i København. Der staar nu ikke direkte i Loven, at en Hotelvært skal gøre Anmeldelse til Folkeregisteret, men der staar noget, der vistnok er fortolket saadan, at Værten har Ansvaret, hvis en saadan Anmeldelse ikke sker. Værten nægtede under disse Forhold selvfølgelig at betale de 10 Kr. og fik saa kort og godt den Meddelelse, at saa skulde Sagen for Retten, hvad der ogsaa skete.

Værten blev anklaget for Byretten for at have forsømt at opfylde sin Pligt i Henhold til Loven om Folkeregistre. Det offentlige forlangte vedkommende idømt en Bøde, men Byretten frifandt ham. Byretten maa antagelig have fundet, at da Værten havde sørget for at faa den paagældende opført paa to Mandtalslister, maatte det sandelig blive de kommunale Myndigheders Sag at sørge for Folkeregisteret. Men det kan en dansk Statspolitimyndighed selvfølgelig ikke lade sig nøje med, Sagen blev appelleret til Landsretten, hvor der blev lavet en meget stor Historie ud af det, og Enden blev da ogsaa, at Landsretten fjøede Politimyndighederne og idømte Værten 10 Kr. i Bøde samt 40 Kr. i Sagsomkostninger, saaledes at det blev en Udgift paa 50 Kr.

Denne Udgift mener jeg ogsaa — ligesom Byretten — var ganske ubegrundet og kun en Følge af det meget Omsvøb og den Bureaukratisme, som Hotelværterne er stillet overfor.

Man ser altsaa, at her fører Staten Proces om en ren Ubetydelighed, og naar man sætter det i Forbindelse med Spørgsmaalet om Overfarten over Store Bælt, synes jeg næsten ikke, man kan forsvare at undlade at prøve Sagen om Monopolet der ved Domstolene. Jeg vil henstille til den nye Justitsminister, om han ikke vil se lidt paa de Hotelforhold, jeg har omtalt, og muligvis interessere sig for — det kan let gøres — at gøre denne Optagelsesceremoni noget mindre omstændelig og mere fornuft-